yggernes Hus.

Roman

af

Karl Ed. Klopfer.

Paa Dansk ved

. Reiffenstein-Hansen.

(Fortsat.)

asimir, jeg har noget at tale med
," begyndte hun og rejste sig, da
hen i Nærheden af hende.
ecki blev saa forskrækket, som var
et Spøgelse dukket op foran
Og dog var det mindre hans Ko-
komst, mindre hendes Ansigts
de uhyggelige Udtryk end Klan-
hendes Stemme ved disse Ord.
er vel ikke saa vigtigt," brumme-
Men det lykkedes ham ikke at
Frygt, Bogumilas Væsen ind-
m.
Døren der; det kunde jo tilfæl-
at — Hanka som for at opsøge
og jeg vil ikke have, at hun
oget af det, jeg har at sige dig
for hele Verden hører det."
ecki bandede, men gik dog hen og
Døren af; hans Haand rystede
g derved.
d skal nu det forestille?"
simir — jeg ved alt!" sagde Bo-
med træt resigneret Stemme.
var ingen Pathos i disse fire
hun udtalte dem kort i den lige-
Tone, hvormed man konstaterer
ndsgjerning, men netop derved
denne Bemærkning som en ubøn-
Dom, mod hvilken der ikke gives
eller Appel.
ad — ved du, du — taabelige
?"
al jeg sige dig det? Jeg har set
orgaars Nat — da du forlod Hu-
Bagtrappen og steg over Havemu-
Jeg kunde ikke sove og saa lidt ud
nduet — jeg saa dig staa paa Lur i
gen Badskehuset og vente, til de to,
uden for paa den anden Side af
, var forsvunden — jeg tror, det
franske Korporal og en af vore
— Du holdt dig forsigtig i Skyg-
men jeg kunde dog følge din Stik-
Stund, indtil du sneg dig ned
en — ad den samme Vej, som Feo-
egorowitsch var gaaet et Kvarter
ad er det, du siger? Drømmer du
?"
or dig ingen Ulejlighed," vedblev
ila i sin matte, ensformige Tone,
n uafbrudt stirrede ned paa sine
, der nervøst snoede sig om hver-
hendes tilsyneladende Apathi hav-
et grusomt ved sig og vilde have
mmet en hvilken som helst Tilhører
erlig.
aken blev saa forfærdet, at hans
var som lammet.
rsom du vil nægte, saa kunde jeg
dine Filtsko ud af Skabet — de
ndnu være vaade af Sne. — Og
Gregorowitsch havde ikke ladet
en, som sneg sig efter ham, komme
r — han har gjenkjendt dig og tro-
du vilde bringe ham noget, som
vde glemt eller lignende — og nu
fuldende."
ecki laa skjælvende som Espeløv i
olen, hvor Bogumila før havde
Hans Ansigt var grønlig-gult;
ns Sved stod i klare Perler paa
Pande.
u fabler — det er Vanvid," støn-
han med en Tunge, som han for
Stavelse først maatte løsne fra den
ende feberhede Gane. „Vil du
e paastaa, jeg — jeg har — slaaet
on ihjel?"
a!"
ecki forsøgte at slaa en Haanlat-
, men blev forskrækket over sin
mes brudte Klang.
u — du er gal! Hvad — havde
Grunde til at rydde Snjegon af
— aa, det er dog altfor dumt, at
gider svare dig paa denne forrykte
dning."
ine Grunde? Dem kjender jeg og-
sagde Bogumila, idet hendes Stem-
udselig antag en skjærende Lyd.
rettede hun ogsaa Øjnene paa sin
d; det var et Par funklende og glø-
Øjne.
n talte hurtigere, og hendes Legeme
en kramaptig Bevægelse.
u nærer en dæmonisk Kjærlighed i
en hemmelig Lidenskab for — Han-
ecki udstødte et sagte, uartikuleret
g.
eg har set din Lidenskab spire op og
frem; derfor plagede jeg dig stadig
at lade Hanka komme i en Opdra-
sanstalt eller rejse til Moskow eller
rsborg med hende for at hun hurti-
kunde blive gift; derfor har jeg og-
støttet Fyrstens Frieri, endskjønt jeg
e, at det stakkels Barn vilde blive ulykkelig i dette Ægteskab. Du mener, at du har vidst at skjule din Lidenskab? Nu kan du mærke, at mine Øjne saa skarpt. Ogsaa Hanka vilde have opdaget Dæmonen i dit Bryst, vilde med et Slag have vidst, hvorfor hun føler sig frastødt af dig — hvis ikke hendes Dømmekraft i denne Sag blev hæmmet ved den Tro, at hun — er din Datter — du har protesteret mod hendes Giftermaal med Snjegon og først givet efter, da jeg afgjort holdt derpaa, og du frygtede for ved fortsatte Indvendinger at gjøre dig mistænkelig. Aa Gud, hvis jeg blot havde kunnet ane, at du i din blinde Lidenskab — vilde gribe til Mord — og det for den Pige, hvem du ikke turde tilstaa din Lidenskab? Men maaske var din Skinsyge saa meget mere rasende, fordi du selv i din mest vanvittige Forblindelse godt vidste, at det ikke gik an med det ringeste Ord at sætte Hanka i Kundskab om din djævelske Kjærlighedsdaarskab."

„Aa — saa ved jeg ogsaa, hvad der bevægede dig til at udspionere mig," svarede Kubiecki med hæs Latter. „Ogsaa du er besat af Dæmonen — Skinsyge!"

Bogumila skar Tænder; hun knyttede Hænderne for Brystet og rettede sig.

„Men jeg tør bekjende denne Skinsyge med Stolthed, thi min Kjærlighed gjælder Ægtefællen! Ja, bliv forundret, skjændige, at i dette visne, forgræmte, sønderknuste Bryst endnu ulmer Kjærlighed for dig, en Kjærlighed, som jeg ikke selv begriber, og som jeg gjerne kunde forbande. Og alligevel lever den, jeg føler, at den bærer Skylden for, at jeg ved Afsløringen af din Ugjerning rammer mig selv tusind Gange frygteligere end dig. Aa, barmhjertige Gud, hvad har jeg ikke lidt — hvad lider jeg ikke først nu — det — det er langt mere, end et Mennehjerte formaar at bære!" —

Et Øjeblik syntes det, som vilde Kræfterne forlade hende, men hun overvandt sin Svaghed og vedblev efter nogle kramagtige Aandedrag:

„Kasimir, min Kjærlighed til dig vilde have gjort mig til din Medskyldige — thi jeg haade ikke røbet noget, jeg havde maaske endogsaa kunnet se Majoren dømt og henrettet som Morder uden at forraade dig — men der kom noget imellem: Hankas Kjærlighed til ham. Fra det Minut, jeg hørte hendes Tilstaaelse, stod det fast hos mig at redde Manden. Skylder vi hende ikke det? Kasimir, du ved, hvad jeg lovede den Gang du overtalte mig til Bedrageriet, jeg svor mig selv i et og alt at betragte Hanka som mit eget Barn, og jeg kunde ikke elske hende højere, om hun virkelig var det, Gud er mit Vidne dertil! Jeg har bestandig anset den Formue, vi har taget fra hende, som laant og betroet Gods, og har af ærlig Vilje stræbt efter at gjøre hende lykkelig. Naar jeg ikke kunde det, er det ikke min Skyld; maaske har det dog været Samvittigheden, der berøvede mig Modet, og gjorde mig bange for at træde hende kjærligere i Møde og drage hende til mig. Men saa meget tydeligere staar det nu for mig, hvad jeg skal og hvad jeg maa! Hanka skal være lykkelig, hun skal have Leguerion til Mand!"

Da sprang Kubiecki op med et rallende Skrig og stampede i Gulvet. Han var rasende.

„Leguerion! Elsker hun ham? Har hun sagt dig det? Aa, forbandede Helvedesspøgelse! Men nej, jeg vil ikke forgjæves have gjort mig til Morder! Før det sker vil jeg vade i Blod til Halsen! Svagsindede Skabning, omgaas du maaske med den Tanke, at offentliggjøre dine affindige Formodninger? Jeg raader dig til at tage dig i Agt eller — det skal ikke komme an paa et mere eller mindre — jeg vil kvæle dig med disse Hænder!"

„For sent!" raabte Bogumila dumpt og sprang tilbage. „Det har jeg forudset — og har afskaaret Tilbagetoget for dig og min egen Aands mulige fejge Svaghed. I dette Øjeblik kjender Majoren allerede Hankas Hemmelighed. Jeg har i et Brev forklaret ham alt — og mere endnu, jeg har sendt ham den Brevtaske, der indeholder alle de Papirer, som beviser, at Hanka eller Jeanne er en Marquise Vermilhac og hans Landsmandinde. Du gav mig Papirerne en Gang; jeg lovede at brænde dem, men jeg har bevaret dem for at efterlade Barnet dem som Arv og i det minste efter vor Død gjøre noget af vor Uret god igjen."

Kubiecki lænede sig med skrækkelig fortrukket Ansigt mod et Bord, hvis Kanter hans Fingre krampagtig omklamrede; Øjnene var blodunderløbne og traadte frem. Han havde gjerne i dette Øjeblik styrtet sig over sin Hustru som et Rovdyr, men de blytunge Lemmer hindrede ham deri.

Han kunde ikke en Gang udstøde de Forbandelser, som laa ham paa Tungen; det forekom ham, som snørede en Jernhaand Struben sammen paa ham.

„I dette Øjeblik har Dommeren ogsaa min Meddelelse, der underretter ham om din Brøde; for en Time siden har jeg sendt Simon afsted med den til Smolensk. Jeg maatte lette min Samvittighed, ellers var jeg gaaet fra Forstanden — det ved jeg. — Kasimir, hvis du lader den næste Time hengaa, vil den jordiske Retfærdigheds Arm naa dig!" —

Kubiecki vilde gjøre et Skridt frem, men han tumlede tilbage og maatte atter støtte sig til Bordet.

„Og — det — det er altsammen sandt? lallede han med Besvær. „Elendige. Og du er blot kommen for triumferende at fortælle mig det — for at fryde dig — over — min Dødsangst — —"

„Nej, Kasimir! Din Skjæbne slaar ogsaa mig til Jorden. Jeg er ikke kommen for at pine dig — men for at dø ved din Side, efter at jeg har gjort min jordiske Pligt. Der har du jo Midlet til at gjøre en hurtig Ende paa det og forekomme den jordiske Retfærdighed."

Hun pegede paa et Vaabenskab med Geværer og Pistoler, der var anbragt ved Siden af hans Seng.

„Tertserolerne er jo al Tid ladt."

Kubiecki stønnede af Smerte og Harme. Atter tog han sig sammen til en vild Bevægelse, som vilde han med voldsom Haand stoppe Munden paa denne Kvinde.

Da hørtes i Værelsen ved Siden af Støj af Mænd og højrøstet Tale. Kubiecki og Bogumila stod som forstenet og lyttede med spændte og forfærdede Miner. Nu bankedes der haardt paa Døren, som Kubiecki havde aflaaset.

„I Lovens Navn — luk op!"

„Det er Podjukin!" hviskede Bogumila med tilbageholdt Aandedræt. „De kommer hurtigere end jeg ventede! Saa, Kasimir, vi har intet Sekund at spilde!"

Med et Skridt var hun ved Geværskabet, lukkede det op rev to Pistoler ud.

„Skynd dig, Kasimir. Tag den og træf godt! Et Skud for mig — et for dig!"

Hun trykkede ham begge Skydevaabnene i Hænderne og styrtede paa Knæ for ham med udbredte Arme. Han stirrede aandsfraværende paa hende.

„Luk op, for sidste Gang — ellers bruger vi Magt!" lød Dommerens Stemme uden for.

„Hvorfor tøver du?" skreg Bogumila og omslyngede hans Ben. „Gjør en Ende paa det!"

Kubiecki sigtede paa hende med skjælvende Haand, derefter vendte han Tertserolen mod sin egen Pande, men han havde ikke Mod til at trykke af.

„Jeg — kan ikke!" stønnede han; Raseri og fejg Angst fortrak hans askegraa Ansigt. „Der — du forbandede Megære! — Der! Der!"

Han slog hende i Hovedet med Skæftet af Pistolerne og stødte Knæet mod hendes Bryst, saa hun klagende sank sammen; men i næste Sekund tog hun sig sammen igjen og omklamrede hans Arm.

„Du har maaske Ret til at slaa mig, Kasimir, jeg har jo forraadt dig. Men lider jeg mindre end du? — Og jeg elsker dig trods alt, og vil dø med dig! Vær barmhjertig! Dræb mig — eller giv mig Vaabnet, at jeg selv kan gjøre det!"

Med en skrækkelig Ed løftede han Haanden og slog hende i Ansigtet, saa Blodet stod ud af hendes Næse, og hun faldt afmægtig om med et Smærtensskrig.

Han vilde maaske yderligere have sønderstraadt den afmægtige, hvis ikke de drønende Kolbeslag paa Døren havde manet ham om, at det var paa høje Tid.

Hurtig sprang han over det ubevægelige Legeme og ilede til Vinduet, holdende en Pistol i Haanden. Et Blik ned i Gaarden overbeviste ham om, at det vilde være Vanvid at springe ned; han rev en lille Dør op og styrtede ned ad Bagtrappen. Men hvad vilde han saa? Ned kunde han ikke komme; Gendarmer havde omringet Huset og Gaarden; det var umuligt at bryde igjennem dette Bælte. Men Kubiecki var dog for fejg til at bruge Skydevaabnet mod sig selv. I rasende Fortvivlelse stormede han op ad Trappen til Loftet, rent mekanisk adlydende Opholdelsesdriften, der drev ham til Flugt som et jaget Stykke Vildt, maaske vidste han ikke længere, hvad han gjorde.

Han havde netop naaet Døren til et Lagerrum, da han hørte sine Forfølgere komme bagefter. Med Fortvivlelsens Kjæmpekræfter stemmede han sine brede Skuldre mod Døren, den sprængtes — og i samme Øjeblik lød de tunge Trin paa Trappen.

Nu udspandt sig en fortvivlet Kamp.

Kubiecki havde forskanset sig bag en gammel Kuffert. Den første Gendarm, som opdagede ham og styrtede løs paa ham, faldt for Polakkens Pistolkugle. Knaldet af Skuddet opflammede de andre til vild Hævntørst. Krudtrøgen indhyllede et Øjeblik Kubieckis Hoved; man kunde ikke se, om han havde flere Vaaben hos sig. Gendarmerne greb derfor til det yderste; de rev Karabinerne af Skulderen, og før Podjukin kunde overse Situationen, knaldede fire Skud, og Morderen styrtede om med et Brøl.

Fem Minuter senere løftede Politisoldaterne hans Lig op fra Gulvet.

Hanka var styrtet ud af sit Værelse, da Gendarmerne med deres Geværkolber slog Døren ind til Kabinettet mellem Familiesalonen og Kubieckis Soveværelse. Hun anede endnu ikke, hvad der foregik; med Skræk saa hun blot de samme Politisoldater, som Dagen forud havde ført Majoren bort, og hun betragtede dem som sine naturlige Fjender.

I sin Hjerteangst løb hun ad i Korridoren og raabte højt om Hjælp. En Mængde Karle og Piger styrtede nysgjerrig op ad Trappen. Man omringede Frøkenen og bestormede hende med Spørgsmaal. Som om Hanka kunde besvare dem!

Da trængte en imponerende Mandsskikkelse sig gjennem Mængden.

„Plads der! Lad mig komme frem! Hvor er Frøken Hanka?"

Hanka udstødte et højt Glædeskrig, da hun hørte Chevalierens Stemme. I næste Øjeblik greb hun hans udstrakte Hænder.

„Aa, De kommer som et Sendebud fra Himlen!"

Hun sank halvt bevidstløs mod hans Bryst. Han slyngede Armen om hendes slanke Legeme og førte hende ind i Salonen, idet han smækkede Døren mellem sig og den gabende Mængde.

„For Guds Skyld!" stammede Hanka „Sig mig, ved De maaske, hvad der foregaar her?"

„Blik ikke forskrækket! — Man griber Fyrst Snjegons Morder — det er Kubiecki!"

„Min Fader?" skreg hun forfærdet.

„Nej, ikke Deres Fader. Hanka — eller Jeanne, som jeg nu tør kalde Dem — ikke Deres Fader — Kasimir Kubiecki kan ikke kalde sig saaledes. De har — De er — aa, det løber rundt for mig! Jeg ved ikke, hvorledes jeg hurtig skal fortælle Dem det vidunderlige! — Jeanne, jeg fortalte Dem om en lille Pige, som for atten Aar siden blev mig betroet af en ellikel Kvinde — Marquise Estrella Vermilhacs lille Datter — kan De fatte det Eventyr — De, De er denne Datter, den lille Jeanne, om hvem jeg en Gang haabede, at hun skulde kalde mig Fader — De er Estrellas Barn, som vi ansaa for tabt — og — og jeg er den lykkeligste blandt alle dødelige, hvis De virkelig føler saaledes for mig, som Fru Bogumila skrev til mig!"

---

15. Kapitel.

Først to Dage efter vaagnede Bogumila af det Feberanfald, under hvilket man havde bragt hende til Sengs.

Hun fandt Leguerion og Hanka eller rettere Jeanne siddende ved sin Seng, Haand i Haand.

Den stakkels Kvinde skjulte grædende Ansigtet, da hun erindrede det skete og erfarede sin Mands Endeligt. Skjælvende vendte hun sig derpaa mod de to og bad med rørende Stemme om Tilgivelse.

„Jeg troede ikke at kunne se dig i Øjnene igjen, Hanka, da jeg skrev den Bekjendelse, jeg mente jo at have gjort op med Livet. Tilgiv — tilgiv!"

„Hvad skal jeg tilgive? At De plejede og vaagede over mig som ingen Moder kunde have gjort det bedre?" svarede den unge Marquise Vermilhac, idet hun blidt strøg med Haanden henover Bogumilas blege Pande. „Og om andet vil vi ikke tale, saa snart De har erfaret den vidunderlige Skjæbne, der knyttede mig til min kjære Maurice allerede før De havde nogen Anelse om min Tilværelse."

Med største Overraskelse hørte Bogumila af Majorens Mund, at han i Jeanne saa sin Ungdoms Elskede blomstre op paa ny.

Og Bogumila fortalte derpaa, hvorledes hun hin Julenat 1794 havde modtaget Barnet af den dødelig saarede Beaupelin.

Kubiecki havde været første Staldmester hos Grev Paturville, der paa den Dag tilligemed sin Familie var bleven myrdet af sine Bønder. Blottet for alt og imødeseende en skrækkelig Fremtid havde hun sammen med sin Mand hengivet sig til sin bitreste Fortvivlelse; da var den ubekjendte Flygtning traadt ind med den lille levende Bylt.

Kubiecki havde benyttet Barnets Formue til at rejse bort fra Landet og til i Hjemmet at kjøbe Godset Radiska. Bogumila havde maattet gaa ind paa hans Planer og kun beroliget sin Samvittighed nogenlunde ved det højtidelige Løfte, at være Barnet en trofast Moder.

(Sluttes.)

Du vil blive plyndret i Chicago

under Verdensudstillingen, dersom du ikke ved Besked.

Enhver Abonnent paa „Saturday Blade" eller „Chicago Ledger" faar et frit Certifikat, som berettiger Indehaveren til at henvende sig paa vort Kontor naarsomhelst, og vi sørger for, at da faar Værelse til den Pris, du ønsker. Vi undersøger personligt Kosthuse, Lejligheder, Hoteller osv., og kan spare dig Penge. Abonnenter har ogsaa frit Brug af vort Pengekontor, Læse- og Skriveværelse, Røgerum og Telegrafkontor. „Saturday Blade" er et illustreret ugentligt Nyhedsblad. „Chicago Ledger" er et fjendt illustreret literært Familieblad. Disse Blades Cirkulation er 500,000 Eksemplarer ugentlig. Prisen paa hver er **$2 om Aaret, $1 for 6 Maaneder, 50 Cts. for 3 Maaneder.** Send efter dem. Prøvenummer frit, ligeledes Vejviser over Chicago og Verdensudstillingen.

The Saturday Blade, The Chicago Ledger, største Ugeblade i Verden. 500,000 Eksemplarer ugentligt.

W. D. Boyce, 115-117 5th Ave., Chicago.

Den udmærkede Bog

Jord, Hav og Himmel

eller Verdensalteis Undere, som giver en fængslende Beskrivelse af alt, der er vunderligt paa Jordkloden, i Verdenshavene og paa den stjerneklare Himmel. Fint illustreret med omtrent 300 smukke Billeder. Tre Bøger i et Bind. Vogladepris: elegant indbunden $2.75. „Stjernen" 1 Aar og denne Bog for $3.25. Bogen sendes frit til enhver som indsender 5 nye Abonnenter paa „Stjernen".

En Pilgrims Vandring

fra denne Verden til den ny Evighed, fremstillet under Skikkelse af en Drøm af John Bunyan, tilligemed Forfatterens Levnedsbeskrivelse. Tusinde af disse berømte Billeder har været sunget til Taarer. Det er den ædleste af alle Digtere næst efter Shakespeare, og den Udgave, som vi tilbyder, er uden Undtagelse den mest pragtfulde og en Dværning, som har været udgivet i Amerika eller Europa. Paa Norsk, Svensk, Dansk eller Engelsk. Rigt illustreret, nogle af Tegningerne koloreede. Sendes til Abonnenter eller bortgives til Abonnentsamlere paa samme Betingelser som „Jord, Hav og Himmel".

DR. WESTFELT

Examineret skandinavisk Læge

173 Randolph Street, Chicago, Ill.

Konsultid: Hverdage fra Kl. 10—4 og Helligdage fra 10—1. Dr. Westfelt er paagjældelig skandinavisk Specialist. Behandler tornemmelig **Nervelidelser, Kjønslidelser, Nerve- og Hudsygdomme.** Med stort Held kurerer han alle slags **Kroniske** og private Sygdomme. Han beskriver Midler, som fremskaaende Læger har ordineret som haabløse, naar man blot med fuld Tillid henvender sig til ham.

Unge Mand! Tab aldrig Haabet om at gjenvinde din tabte **Helbred** og **Manddomskraft.** Den Læge, som her taler til Dig, har aldrig paatrukket et saa vanskeligt Sygdomstilfælde, paadraget ved Ungdomssynder, at han ikke **fuldstændig** har kunnet helbrede samme. Unge Mennesker, som ved unaturlige Vaner eller Udsvævelser har paadraget sig et sygeligt Udseende, bliver, efter en gjennemgaaet Kur, som ny Mennesker.

Kroniske Sygdomme af alle Slags, saasom **Katarrh, Halsesonder, Rheumatisme, Gigt, Brystsygdomme, Lungesygdomme, Dyspepsia** (daarlig Fordøielse), **Leversygdomme, Diarrhoe, Forstoppelse, Hovedpine, Daarlig Hukommelse, Urent Blod, Udslæt** samt alle andre Slags Hudsygdomme behandles med **fuldstændigt** Held og under garanti.

Private Sygdomme, (det vil sige Sygdomme, som man ønsker at hemmeligholde for sine Omgivelser) som vise sig i Form af et **hemmeligt** Lidende, hvilket man har paadraget sig ved Letsindighed, helbredes **hurtigt** og **sikkert. Svaghed, Tab af Manddom** og **Livslyst, Ubegrundet, Utrivillige Udsædsmeldelser** medens man sover, Smerteligt Urinladning og hjemsøgende Drømme, helbredes **uafvidelig.** For alle Slags

Kjønslidelser, som foreligger den menneskelige Tilværelse, haves sikre Lægemidler. Man kan snart med Tillid og Fortrøstning og undvig udnelige Fuskere.

Nervesygdomme, saa almindelige i vor rastløse Tid, helbredes ved Hjælp af **aldeles nye og usvigelige** Methoder.

Kvindesygdomme, saasom **Almindelig Svækkelse, Nervøsitet, Underlivstilfælder,** Unregelmæssig **Menstruation, Blegsot,** Rygmerter, samt alle andre for Kvinden eiendommelige Sygdomme, behandles med Dygtighed og Helbredelse garanteres selv i de allerværste Tilfælde.

„Veien til Helbred og et lykkeligt Liv"

er Titelen paa den berømte Bog, som Doktoren mig har udgivet, og som i forseglet Omslag sendes frit hvorsomhelst til enhver, som indsender 6 Cents i Frimærker. Bogen indeholder en Mængde værdifulde Raad og Oplysninger for baade Kvinder og Mænd og bør læses af alle og enhver.

Samtlige Breve læses og besvares af Doktoren selv og Indholdet hemmeligholdes under ædelig Forpligtelse strengt og ubrødelig, hvorfor enhver med fuld Tillid og Fortrøstning kan henvende sig til ham uden Frygt for, at nogensomhelst, hvem det være maa, skal erfare noget om hans Hemmelighed. Alle Breve adresseres til

Dr. Rob. Westfelt, 173 E. Randolph St., Room 2, Chicago, Ill.

DR. NELSON,

CORNER WASHINGTON AND THIRD AVE'S SOUTH,

MINNEAPOLIS, - - - - MINN.

Efter 25 Aars Hospitals- og privat Praksis er jeg nu i Stand til at garantere fuldstændig Helbredelse af kroniske og gittige Sygdomme i: Blodet, Halsen, Næsen, Huden, Nyrerne, Blæren og tilgrænsende Organer.

Katarrh. Det er et bevist og anerkjendt Faktum, at Tuberkler i Lungerne er fleste dødende ved naturlige Midler. Hvad er da mere naturligt, end at Katarrh og begyndende Tæring kan helbredes ved lige og rationelt behandling. Dr. Nelson er ikke overbevist om det gode Resultat, der opnaaes ved hans Behandlingsmaade, at han tilbyder at gjøre frie Forsøg.

Nervøs Svagmelig og organisk Svaghed, Hukommelse, Ansigtsfarve og uregelmæssige Udsædsmeldelser, forårsaget ved Sinene, Ringning for Ørerne, Katarrh, begyndende Tæring og enhver Svaghed, der forbliver kivet for Unge og Gamle, helbredes hurtigt og for stedse.

Blod- og Hudsygdomme af haardnakket Karakter, Syfilis, hvis Følger er saa skrækkelige, bortdrives fuldstændig fra Systemet, uden Brugelse af Kviksølv.

Kirtelsyge, Rosen, Finner, Byder, Udslæt, Smærter i Hovedet og Benene, Sygdomme i Halsen, Munden og Tungen, Kirtelhævelser og Sårhed i Halsen, Rheumatisme, osv., helbredes endog i Tilfælde, der har været anset som haabløse.

Stricture og Sten i Blæren helbredes uden Smerte eller Brug af Kniv.

Ny og paadragne eller gamle smittesomme Sygdomme i Urinorganerne helbredes paa 3 til 8 Dage.

Frit! En af Dr. Nelsons udmærkede Bøger „Fakta for de Lidende" (for Mænd) eller „Fornuftige Raad" (for enhver), samt Symptom-Lister, hvor ved Patienten selv kan beskrive og forklaa sin Sygdom, og hvorigjennem et personligt Besøg i mange Tilfælde undgaas, sendes frit til enhver, som indsender sit Navn og tydelig Adresse, tillige med 4 Cents i Frimærker.

Modtagelsestimer: Kl. 10—12 Form., 2—3 Eftm. og 7—8 Aften, Søndag Kl. 2—3 Eftm.

Enebærsdrikke

5 Galloner eller 125 Glas for 25 Cents

Af **Lundin & Co.'s** kondenserede **Enebærsirup,** tilvirket af importerede Enebær, kan man tilberede den mest velsmagende og sundeste Drik i Verden. Den **renser Blodet, styrker Systemet,** giver god **Appetit** og **rolig Søvn,** samt har vist sig som et udmærket Lægemiddel mod **Rheumatismus, Vattersot** og flere andre Sygdomme i Maven, Leveren og Nyrerne. Den virker **forfriskende** og **oplivende** og er dog fri for alle Alkohol-Substanser. En Flaske **Sirup** koster 25 Cents. Deraf kan man brygge **5 Galloner** eller **125 Glas Drikke.** Et Dussin Kvartflasker **Drikke,** tilberedt af os, koster $1.50.

Agenter ønskes overalt. God Kommission tilstaaes. Skriv til os efter Betingelser for Agenter.

Send os 25 Cents i Sølv eller 1 Dollar i Papir og vi sender strax 1 eller 4 Flasker Sirup.

Lundin & Co., 7 and 9 South Jefferson Street, Chicago, Ill.